

hører til de Baner, der ere blevne nævnte for mig i Dag som Ministerbaner, at der er nogle Baner, der ikke ere komne med. (Zahle: Hvad er det for Ministerbaner?) Der er forskellige. Det ærede Medlem vil ganske sikkert kunne overbevise sig om, hvilke det er, ved at studere de foreslaaede . . .

Formanden: Jeg maa anmode den ærede Taler om ikke at indlade sig i Samtale med det ærede Medlem, der afbryder ham.

Christian Rasmussen: Der er nogle Baner, til hvilke man ikke har forlangt noget som helst Tilskud fra de paagældende Kommuner for Overdragelsen til Staten eller for Anlæg af disse Baner, medens man saa paa den anden Side i fattige Hedeegne har forlangt et Tilskud af 25,000 Kr. pr. Banemil. Jeg skal villig indrømme, at jeg i Kommissionen, fordi det var overordentlig vanskeligt som Mindretal der at komme ind paa et lavere Statstilskud, i al sin Almindelighed er gaaet med dertil i den Overbevisning, at det kunde rettes noget her. Nu mener jeg, at det maaske er lidt haardt nok for disse Egne at forlange, at de fattige Mennesker dér skulle skaffe disse Penge til Veje. Der var maaske Anledning for Udvalget til at tage under Overvejelse, om man ikke skulde enten helt stryge denne Sum eller i hvert Fald sætte den noget ned. Nu kan der maaske indvendes derimod — og den Indvending vil vel ogsaa blive gjort —: Der er adskillige af de andre Baner, som for Statskassens Regning ere anlagte gennem Hedeegne, hvor man har forlangt og faaet den samme Sum. Det er muligt, at den Indvending kan blive gjort, men jeg tror alligevel, at man skulde overveje, om det ikke var rettere at nedsætte Bidraget noget. Jeg skal derfor henstille til ærede Medlemmer at tænke lidt over denne Side af Sagen.

I § 9 bestemmes det, hvilket Tilskud der af Statskassen kan ydes til de private Baner. Det varierer fra $\frac{3}{4}$ af Anlægssummen til $\frac{2}{5}$ og fra Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne ned til slet intet Statstilskud. Der er endelig et Par Baner, der ere blevne Stifbørn. Jeg skal ikke

komme ind paa dette Spørgsmaal her ud over det at sige, at Udvalget dog vistnok bør tage under Overvejelse, om ikke ogsaa disse Baner under en eller anden Form burde støttes af Staten. Jeg skal med Hensyn til en af dem, det er den allerførste paa Listen over de private Baner, og en Bane, som for en lille Del berører min egen Valgkreds, sige, at Staten her ligger inde med et stort Areal, saa vidt jeg ved over 70 Tdr. Land, som i Øjeblikket intet er værd, men som, naar Banen kommer derop igennem, vil faa en ret betydelig Værdi som Villabyggegrunde. Det forekommer mig, at Staten dog i det mindste, selv om man ikke vil gaa til saa stort et Statstilskud som Halvdelen eller $\frac{2}{5}$ af Anlægssummen, som stærkt interesseret i Banen maa støtte dette Anlæg ved at tegne et forholdsmæssigt Antal Aktier. Det forekommer mig ret rimeligt. Jeg skal henstille til det eventuelle Udvalg at tage ogsaa denne Side af Sagen under Overvejelse og tage op til Behandling dette Spørgsmaal vedrørende ogsaa de Baner, til hvilke man ikke i Kommissionen har fundet sig foranlediget til at foreslaa Statstilskud. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Statstilskuddet er fordelt i det rette Forhold. Thi ogsaa dette, mener jeg, bør nærmest behandles i et Udvalg. Det maa blive dets Sag at undersøge, om henholdsvis Kommissionen og Regeringen have været heldige i, hvad de der have foreslaaet.

Videre skal jeg ikke komme ind paa selve de foreslaaede Anlæg. Jeg skal dog føje til, at da nu Regeringen alligevel har ment, at den kunde gaa ret betydelig videre end foreslaaet af Kommissionen og har ment at kunne retfærdiggøre det, at den er gaaet videre, med at sige: Vi have lagt 3—4 Aar paa, vi ere gaaede op til 13—14 Aar i Stedet for til 10, skulde man saa ikke kunne komme ind paa at sige: Lad os ofre lidt mere hvert Aar, og lad os saa gennemføre de Baner her i Løbet af 10 Aar, det Tidsrum, som Kommissionen har foreslaaet. Det kan jo være, at jeg da kunde mødes med det ærede Medlem for Bræstrup (Laust Jensen), der mente, at der var et Misforhold til Stede mellem, hvad der af Staten aarlig skulde ydes til Statsbaneanlæg og Privatbaneanlæg. Det